منهای فوتبال

خادم‌الشریعه نایب‌قهرمان جهان شد

شطرنج‌بازان ایران با اینکه از پرواز جاماندند وبرای حضور در مسابقات قهرمانی سریع جهان دیر به سرزمین تزارها رسیدند، در روسیه کولاک به پا کردند. در ادامه موفقیت‌های نمایندگان شطرنج کشورمان، سارا سادات خادم‌الشریعه دست به کار بزرگی زد و توانست در روز سوم و پایانی رقابت‌ها عنوان باارزش نایب‌قهرمانی جهان را به نام خود بزند. خادم‌الشریعه با کسب ۹ امتیاز از ۱۲ امتیاز ممکن عنوان دوم جهان را از آن خود کرد. در این بخش جو ونجون چینی با کسب ۱۰ امتیاز عنوان قهرمانی را به خود اختصاص داد و گوریاچکینا از روسیه عنوان سوم را از آن خود کرد. او با این نایب‌قهرمانی صاحب جایزه ۲۵ هزار دلاری مسابقات شد. همچنین در بخش آزاد علیرضا فیروزجا در میان بزرگان شطرنج جهان عنوان ارزشمند ششمی را به دست آورد. او با کسب ۱۰ امتیاز از ۱۵ امتیاز ممکن عملکرد قابل قبولی از خود به جا گذاشت. ریتینگ عملکردی فیروزجا در این مسابقات فراتر از ۲۸۰۰ بود.

قلم‌قرمز «بنا» روی قدیمی‌ها

محمد بنا سرمربی تیم ملی کشتی فرنگی ۴۴ کشتی‌گیر را به اردوی تیم ملی دعوت کرد. در بین این نفرات اما نامی از چهره‌های شاخص مثل امید نوروزی و قاسم رضایی که زمزمه بازگشت‌شان به گوش می‌رسید به چشم نمی‌خورد. بنا معتقد است صلاح نمی‌بیند که این نفرات بعد از دو سال دوری از کشتی بار دیگر به تشک برگردند و این بازگشت کار بسیار سختی برای آنهاست. همچنین قرار نیست که همه بزرگان کشتی تا آخر عمرشان کشتی بگیرند و باید با هر کسی طبق شرایطی که دارد برخورد شود. بنا می‌خواهد برای پیشرفت و موفقیت به نسل جدید تکیه کند و این شاید بزرگ‌ترین دلیل برای این باشد که سرمربی کشتی فرنگی قلم‌قرمز به دست بگیرد و روی نام قدیمی‌ها بکشد. به این ترتیب به نظر می‌رسد حمید سوریان هم هوس پوشیدن دوبنده تیم ملی را نکند. او بعد از ناکامی در المپیک ریو، با رفتن بنا از کشتی فاصله گرفت و همان زمان اعلام کرد بعید است به کشتی برگردد. اردوی تیم ملی کشتی فرنگی بزرگسالان روزهای ۱۲ تا ۲۱ دی در محل خانه کشتی عبدا... موحد مجموعه ورزشی آزادی تهران برگزار می‌شود.

طلایی به جوانان نمی‌رود؟!

پس از تغییر و تحولاتی که با استعفای رسول خادم شکل گرفت، قرار شد محمد طلایی از تیم بزرگسالان به جوانان کوچ کند و هدایت این تیم را بر عهده بگیرد. او در حالی برای این سمت معرفی شد که پیش از آن حمید بنی‌تمیم از ابقای تقی اکبرنژاد در تیم ملی جوانان خبر داده بود و این مربی که تیمش امسال در رده سومی جهان قرار گرفته بود، به عنوان سرمربی تیم ملی در جام شاهد نیز حضور داشت. همین جابه‌جایی ناراحتی و انتقاد شدید اکبرنژاد را به همراه داشت و او اعلام کرد که در خصوص برنامه‌های تیم ملی چندین جلسه با سرپرست فدراسیون داشته و حتی صبح همان روزی که حکم محمد طلایی صادر شد او قرار بود لیست ۱۰ کشتی‌گیر جوان برای حضور در جام تختی را در اختیار فدراسیون قرار دهد. همین صحبت‌ها و ناراحتی اکبرنژاد کافی بود تا طلایی نسبت به پذیرش این سمت دچار تردید شود. او در همین خصوص صحبت‌هایی با تقی اکبرنژاد داشته و هنوز در هیچ یک از مصاحبه‌هایش صحبتی در مورد برنامه‌هایی که برای تیم ملی جوانان دارد، نداشته است. او می‌گوید که «ما آمدیم که کار جلو برود، نه اینکه جلوی کار را بگیریم.» با این حساب باید دید او که برای همکاری با غلامرضا محمدی سرمربی تیم ملی اعلام آمادگی کرده و در اردوی اول نیز عضو کادرفنی تیم ملی بزرگسالان بود، به کارش تنها در این رده ادامه خواهد داد یا اینکه هدایت تیم ملی جوانان را بر عهده خواهد گرفت.

مرور چهار مسیر «احتمالی» تیم ملی در جام ملت‌های ۲۰۱۵

راه هموار و سیم خاردار!

صدرنشین آسیا در رنکینگ فیفا، یکی از مدعیان جدی قهرمانی جام ملت‌ها به شمار می‌رود و بخشی از این ماجرا، به مسیر نسبتا مناسب این تیم در تورنمنت مربوط می‌شود. اگر نتایج غیرمنتظره‌ای در جام اتفاق نیفتد و تیم‌های بزرگ لغزش خاصی را تجربه نکنند، تیم ملی بدون تحمل دردسری بزرگ خودش را به مرحله نیمه‌نهایی خواهد رساند و بعد از ۱۴ سال، دوباره در این مرحله از رقابت‌ها حاضر خواهد بود. صدرنشینی در گروه می‌تواند راه این تیم را به طرف دیدارهای نهایی جام هموار کند.

آریا رهنورد

تیم ملی عراق، مهم‌ترین همگروه تیم ملی در جام ملت‌ها به شمار می‌رود. تیمی که در هر دو دوره گذشته جام نیز با ایران برخورد کرده است. سال ۲۰۱۱ عراقی‌ها که مدافع عنوان قهرمانی جام محسوب می‌شدند، در اولین بازی نتیجه را به تیم افشین قطبی واگذار کردند و سال ۲۰۱۵ نیز این تیم در یک بازی دراماتیک و فراموش نشدنی در مرحله یک‌چهارم نهایی، پسران کی‌روش را از جام ملت‌ها کنار زد. حساسیت مسابقه ایران و عراق در جام ملت‌های امارات، این بار تنها به رقابت همیشگی میان دو تیم و پیشینه سیاسی دو کشور برنمی‌گردد. تیمی که برنده این رقابت باشد، جام را در مسیر به مراتب هموارتری دنبال خواهد کرد. یمن و ویتنام به عنوان دو تیم دیگر این گروه، حرف چندانی برای گفتن نخواهند داشت. البته که تجربه تساوی در دیدار تدارکاتی با فلسطین، ثابت می‌کند که دیگر هیچ تیمی نباید دستکم گرفته شود و همه کشورهایی که در جام ملت‌ها حاضر هستند، انگیزه‌های زیادی برای درخشش در این جام دارند. با این وجود یمن و ویتنام تهدید بزرگی برای ایران و عراق به شمار نمی‌روند. به احتمال بسیار زیاد آنها هر دو بازی را به قدرت‌های اصلی گروه واگذار می‌کنند و سرنوشت سرگروهی به بازی پایانی کشیده می‌شود. جایی که ستاره‌های ایران و عراق برای یک هدف مشترک روبه‌روی هم قرار می‌گیرند و این هدف، به پایان رساندن مرحله گروهی در بالاترین رده ممکن است.

تیم ملی در صورت صدرنشینی در گروه، مرحله یک‌هشتم نهایی را روبه‌روی یکی از تیم‌های «سوم» گروه‌های B،E و یا F برگزار خواهد کرد. به احتمال بسیار زیاد آنها هر دو بازی را به قدرت‌های اصلی گروه واگذار می‌کنند و سرنوشت سرگروهی به بازی پایانی کشیده می‌شود. جایی که ستاره‌های ایران و عراق برای یک هدف مشترک روبه‌روی هم قرار می‌گیرند و این هدف، به پایان میان تیم‌های دوم گروه‌های A و C انتخاب خواهد شد. «چین» محتمل‌ترین حریف ایران در این مرحله خواهد بود. سرمربی پرتغالی تیم ملی، معتقد است که حضور ژاپن، کره جنوبی و استرالیا قبل از شروع جام در بین چهار تیم نهایی رقابت‌ها «قطعی» شده است اما بر اساس جدول مسابقات جام ملت‌ها، دو تیم استرالیا و ژاپن در صورت سرگروهی (که کاملا محتمل نیز به نظر می‌رسد) و پیروزی در مرحله یک‌هشتم نهایی برابر رقبای‌شان، چاره‌ای به جز برخورد در مرحله یک‌چهارم نخواهند داشت. در واقع اگر معجزه خاصی در گروه‌های استرالیا و ژاپن رخ ندهد و هر دو تیم سرگروه شوند، تنها یکی از آنها در نیمه‌نهایی حاضر خواهند بود. برنده جدال احتمالی این دو تیم، به مصاف تیم ملی ایران خواهد رفت. تیم ملی در صورت شکست دادن تیم‌هایی در سطح عمان و چین، یک مسابقه بزرگ را در نیمه‌نهایی با ژاپن و یا استرالیا برگزار خواهد کرد.

اگر سرگروهی تیم ملی از دست برود و ایران پشت سر عراق به عنوان تیم «دوم» گروه راهی مرحله بعد شود، شرایط تیم به شدت دشوار خواهد شد. در این صورت تیم کی‌روش باید در اولین مسابقه حذفی با صدرنشین گروه E مسابقه بدهد که به احتمال بسیار قوی عربستان سعودی خواهد بود. این مسیر کابوس‌وار با برخورد احتمالی با کره جنوبی در یک‌چهارم نهایی تکمیل خواهد شد. در واقع ایران برای رسیدن به جمع چهار تیم برتر، باید روبه‌روی دو قدرت مطرح فوتبال آسیا به میدان برود. شاید «سوم» شدن تیم ملی در گروه تقریبا محال به نظر برسد اما اگر

بازی با استرالیا به عنوان سرگروه گروه دوم و یا امارات به عنوان صدرنشین گروه اول. ایران در صورت رویارویی با استرالیا و عبور از این تیم، احتمالا به ژاپن خواهد رسید که بدون تردید سخت‌ترین مسیر ممکن را خلق می‌کند

این روایت باورنکردنی به حقیقت تبدیل شود و تیم ملی به عنوان یکی از تیم‌های سوم برتر جام راهی دور بعد شود، دو احتمال متفاوت برای این تیم شکل خواهد گرفت. بازی با استرالیا به عنوان سرگروه گروه دوم و یا امارات به عنوان صدرنشین گروه اول.

ایران در صورت رویارویی با استرالیا و عبور از این تیم، احتمالا به ژاپن خواهد رسید که بدون تردید سخت‌ترین مسیر ممکن را خلق می‌کند. در صورت رویارویی با امارات و عبور از این تیم نیز احتمالا از بکستان انتظار تیم ملی را می‌کشد. با این وجود نباید از یاد برد که در فوتبال فرمول مشخصی وجود ندارد که هر لحظه ممکن است همه این حدس و گمان‌ها به هم بریزند و جایگاه تیم‌های شاخص در گروه‌های مختلف تغییر کنند و حتی اتفاقاتی رخ بدهد که در نهایت دومی برای ایران مفیدتر از اولی در گروه باشد. با این وجود کارلوس و تیمش جام را با یک هدف بزرگ آغاز می‌کنند. آنها می‌خواهند از روز اول شبیه یک تیم مدعی باشند و بدون توجه به همه پیش‌بینی‌ها و حدس‌وگمان‌ها، رقبا را یک به یک در مسیر لمس جام کنار بگذارند.

چهره روز

درباره خبر تکراری پیوستن سرمربی تیم ملی به کشورهای دیگر

حالا وقتش نیست سینیور کی‌روش!

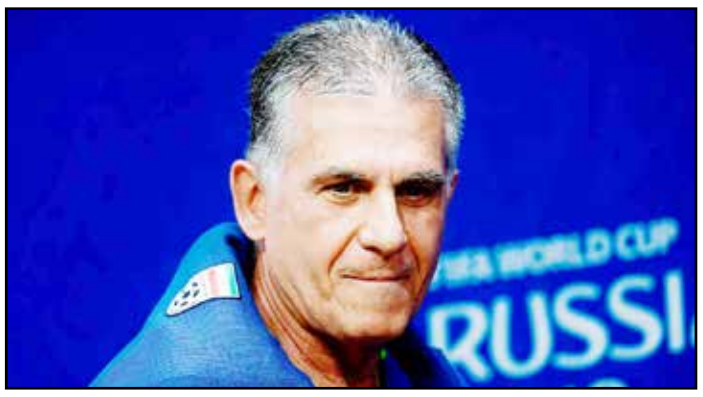

در فاصله چند روز تا شروع یکی از هیجان‌انگیزترین دوره‌های جام ملت‌ها، مهم‌ترین خبری که در اطراف تیم ملی ایران شنیده می‌شود، «آینده» کارلوس کی‌روش و توافق اولیه با فدراسیون کلمبیا برای همکاری است. در هیچ‌کدام از ۲۳ تیم دیگر حاضر در این تورنمنت، شایعاتی پیرامون جدایی سرمربی به محض پایان جام وجود ندارد اما ظاهرا داستان تکراری و کلیشه‌ای قراردادهای جدید کارلوس کی‌روش، همچنان تمام‌نشدنی است. مرد اول نیمکت تیم ملی بیشتر از هر چیزی از بازیکنانش «تمرکز» طلب می‌کند. او حداقل در ظاهر برای مخالفانش پرچم سفید تکان داده و از چهره‌های بزرگ تاریخ فوتبال ایران برای ایستادن در کنار این تیم دعوت کرده است. با این وجود تداوم بحث‌ها در مورد پیوستن او به نیمکت کلمبیا، تمرکز ستاره‌های تیم را مختل خواهد کرد. تجربه قطعی شدن جدایی سرمربی پیش از آغاز یک تورنمنت، هرگز به سود فوتبال ایران نبوده است. در سال ۲۰۰۶ ستاره‌هایی که می‌دانستند برانکو روی نیمکت تیم ماندگار نیست، چندان به این مربی وفادار نبودند و در سال ۲۰۱۱ نیز نفرات تیم ملی، از افشین قطبی که قرار بود بعد از پایان جام ملت‌ها به فوتبال ژاپن منتقل شود، حساب چندانی نمی‌بردند. در شرایط فعلی نیز صحبت از جزئیات مذاکره کارلوس با کلمبیا، چیزی به جز «ضرر» برای تیم ملی نخواهد داشت.

اگر خبر مذاکره سرمربی تیم ملی با کلمبیا حقیقت داشته باشد، او مرتکب یک رفتار کاملا غیرحرفه‌ای شده است. آخرین قرارداد این مربی با فدراسیون فوتبال ایران هنوز به پایان نرسیده و طبیعتا او نباید در شرایطی که تحت قرارداد با یک تیم است، به مذاکره با تیمی دیگر تن بدهد. فدراسیون فوتبال اما درست مثل همیشه تنها نقش «تماشاگر» را بازی می‌کند و اقتدار لازم را برای برخورد با این مربی ندارد. اگر هم این خبر حقیقت ندارد، کی‌روش می‌تواند به سادگی با تکذیب آن در یکی از کنفرانس‌های مطبوعاتی، آرامش را به تیم برگرداند. هواداران فوتبال در ایران، دیگر به مدل پیشنهادهای خاص کی‌روش خو گرفته‌اند. او در این هشت سال، تقریبا به همه تیم‌های فوتبال در کره زمین لینک شده و به عنوان گزینه سرمربیگری انبوهی از تیم‌های ملی و باشگاهی معرفی شده اما هیچ‌کدام از این گمانه‌زنی‌ها هرگز به واقعیت نزدیک هم نبوده‌اند. حالا اما شاید بحث حضور او در کلمبیا جدی‌تر از گذشته باشد. این مربی که برای مدت‌ها بازی‌های لیگ برتر را از نزدیک تماشا نکرده و حتی برای تماشای دیدار فینال لیگ قهرمانان آسیا در ورزشگاه آزادی حاضر نبوده است، برای دیدن فینال رقابت‌های لیبرتادورس در ورزشگاه سانتیاگو برنابئو در مادرید حاضر شد و اولین مذاکره‌ها برای پیوستن به کلمبیا را در همین استادیوم انجام داد. شنیده می‌شود او کم و بیش برای ملحق شدن به تیم‌های آسیایی دیگری نیز تلاش کرده و دلیل ماندنش در فوتبال ایران نیز دور بودن از یک قرارداد با دستمزد ایده‌آل بوده است. سی کیو می‌تواند راه خودش را انتخاب کند و از تیم ملی جدا شود اما حالا بدترین زمان ممکن برای صحبت کردن از این اتفاق است و ادامه دادن این حرف و حدیث‌ها تنها «وقت‌نشناسی» آقای مربی را به اثبات می‌رساند.

عدد به عدد

از ایران تا انگلیس

حالا که نیم‌فصل اول لیگ برتر انگلیس به پایان رسیده است، می‌توان با نگاهی به نتایج این لیگ مقایسه‌ای میان تعداد گل‌های ردوبدل شده و روند بازی‌ها در دو لیگ ایران و انگلیس انجام داد. این مقایسه بیش از هر چیز آمار بالای گل‌زنی در لیگ جزیره را نسبت به لیگ ایران نشان می‌دهد و البته این نکته که تعداد تساوی‌های بدون گل در ایران بسیار بالاتر از لیگ برتر انگلیس بوده است. در نیم‌فصل اول لیگ ایران طی ۱۵ هفته ۱۲۰ بازی برگزار شد که این تعداد در انگلیس ۱۹ هفته و ۱۹۰ بازی بوده است. در جزیره طی ۱۹۰ بازی ۵۴۲ گل به ثمر رسیده و در مقابل طی ۱۲۰ بازی لیگ برتر ایران در مجموع ۲۴۰ گل ردوبدل شده است. بنابراین در انگلیس طی هر بازی به‌طور میانگین ۲/۸۵ گل به ثمر رسیده در حالی که در لیگ ایران این میانگین دقیقا دو گل در هر بازی بوده است. با این حساب انگلیسی‌ها ۴۲ درصد بیشتر از ایرانی‌ها گل می‌زنند.

فاجعه‌بار

پرگل‌ترین هفته لیگ برتر ایران، هفته دوم با میانگین ۳/۲۵ گل در هر بازی بوده است. اما در لیگ برتر انگلیس تیم‌ها طی ۱۹ هفته پنج بار از این رکورد عبور کرده و گل‌های بیشتری به ثمر رسانده‌اند. پرگل‌ترین هفته از لیگ برتر انگلیس هفته دوم با ۳۵ گل و میانگین ۳/۵ گل طی هر بازی بوده است. باشگاه‌های انگلیسی فقط یک بار میانگین کمتر از دو گل در هر بازی را به جا گذاشتند که این اتفاق در هفته دوازدهم رخ داد و تیم‌های انگلیسی در آن هفته فقط ۱۹ گل به ثمر رساندند. اما در لیگ ایران نیمی از هفته‌ها (هشت هفته از ۱۵ هفته) با کمتر از دو گل در هر بازی تمام شدند که آماری نازل و فاجعه‌بار به شمار می‌رفت. کم‌گل‌ترین هفته در نیم‌فصل اول لیگ ایران هفته سوم بود که طی آن دقیقا نیمی از بازی‌ها (چهار بازی) بدون گل تمام شد و در مجموع فقط هشت گل به ثمر رسید، یعنی میانگین هر بازی یک گل!

راضی به تساوی

طی یک نیم‌فصل از لیگ برتر انگلیس فقط ۱۳ بازی با تساوی بدون گل به پایان رسیده و ۱۷۷ بازی دیگر با گل همراه بوده‌اند. اما در لیگ برتر ایران با وجود اینکه بازی‌های بسیار کم‌تری نسبت به لیگ جزیره انجام می‌شود تعداد بازی‌های بدون گل خیلی بیشتر بوده‌اند. در نیم فصل اول ۲۲ بازی از لیگ برتر ایران (یعنی ۱۸ درصد بازی‌ها) بدون گل به پایان رسیده‌اند. در حالی که ۱۳ بازی بدون گل در انگلیس یعنی فقط ۶/۸ درصد از بازی‌های این لیگ بدون گل تمام می‌شوند. در انگلیس بیشترین بازی‌های بدون گل سهم نیوکاسل بوده که چهار بار با حریفان خود صفر-صفر کرده است. در ایران این رکورد به طرز جالبی به استقلال تهران می‌رسد. تیم وینفرد شفر طی ۱۵ بازی دور رفت، ۶ بازی (یعنی ۴۰ درصد بازی‌هایش) را با تساوی بدون گل به پایان رسانده است. در لیگ ایران فقط پارس جنوبی جم هیچ بازی بدون گلی طی نیم‌فصل اول نداشته و در همه بازی‌های این تیم گل ردوبدل شده است.